

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในเมตต้าคอกนินซ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร" ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในเมตต้าคอกนินซ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในเมตต้าคอกนินซ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในเมตต้าคอกนินซ์ในการอ่านภาษาไทยกับความตระหนักในเมตต้าคอกนินซ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2534 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร โดยสุ่มมาจากโรงเรียนในเขตบริการการศึกษาทั้ง 8 เขต ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น จำนวน 480 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

ก. แบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดเกณฑ์การวัดความเข้าใจในการอ่านของเดวิด พี แฮริส (David P. Harris, 1969: 59 - 60) แบบทดสอบฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านการวิเคราะห์หาค่าระดับความยาก ค่าอ่านาจจำแนก และค่าความเที่ยง ได้ค่าระดับความยากระหว่าง 0.20 ถึง 0.78 ค่าอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.20 ถึง 0.65 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.77

ข. แบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดเกณฑ์การวัดความเข้าใจในการอ่านของเดวิด พี แฮริส (David P. Harris, 1969: 59 - 60) แบบทดสอบฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านการวิเคราะห์หาค่าระดับความยาก ค่าอ่านาจจำแนก และค่าความเที่ยง ได้ค่าระดับความยาก 0.30 ถึง 0.70 ค่าอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.20 ถึง 0.70 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.82

ค. แบบวัดความตระหนักในเมตาคอกนิจนในการอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบวัดความตระหนักในเมตาคอกนิจนในการอ่านของแพทริเซีย แอล คาร์เรล (Patricia L. Carrell, 1989: 131 - 132) แบบวัดนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่ถามถึงความตระหนักเกี่ยวกับวิธีการอ่าน จำนวน 34 ข้อ โดยแยกออกเป็น 4 ด้านคือ

1. ความตระหนักเกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน	จำนวน 6 ข้อ
2. ความตระหนักเกี่ยวกับวิธีที่ผู้อ่านใช้เมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาที่อ่าน	จำนวน 5 ข้อ
3. ความตระหนักเกี่ยวกับวิธีที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ	

- วิธีที่ช่วยให้ตนเองอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 9 ข้อ
 วิธีที่ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จใช้อย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 8 ข้อ
 4. ความตระหนักเกี่ยวกับความยุ่งยากในการอ่าน จำนวน 6 ข้อ

แบบวัดฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของ เนื้อหาและภาษาที่ใช้จาก ผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านการหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา ได้ค่าความเที่ยงของ แบบวัดความตระหนักใน เมตต้าคอกนิตันในการอ่านภาษาไทยและภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.90 และ 0.85 ตามลำดับ

2. นำเครื่องมือทั้งหมดไปทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยกำหนดให้ นักเรียนทำแบบสอบวัดความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและ แบบวัดความตระหนักใน เมตต้าคอกนิตัน ในการอ่านภาษาอังกฤษก่อน แล้วจึงให้ทำแบบสอบวัดความ เข้าใจในการอ่านภาษาไทยและแบบวัด ความตระหนักใน เมตต้าคอกนิตันในการอ่านภาษาไทย

3. นำข้อมูลมาตรวจให้คะแนน และวิเคราะห์ทางสถิติ โดยหาค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และ ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แต่ละคู่ โดยการทดสอบค่าที (t-test) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS_X ของสถาบันคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

1. ความตระหนักใน เมตต้าคอกนิตันไม่มีความสัมพันธ์กับความ เข้าใจในการอ่าน ภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.0174
2. ความตระหนักใน เมตต้าคอกนิตันมีความสัมพันธ์กับความ เข้าใจในการอ่านภาษา อังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.1210
3. ความตระหนักใน เมตต้าคอกนิตันในการอ่านภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับความตระหนัก

ในเมตต้าคอกนิตันในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.1840

4. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.1271

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในเมตต้าคอกนิตันกับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.0174 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อ 1 และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ แพทริเซีย แอล คาร์เรล (Patricia L. Carrell, 1989: 121 - 134) ที่พบว่าความตระหนักในเมตต้าคอกนิตันมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความเข้าใจในการอ่านภาษาที่หนึ่ง ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากบทอ่านที่กำหนดให้อ่านนั้นเป็นบทอ่านในภาษาแม่ผู้อ่านที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาแม่ของตนดีแล้วจึงสามารถอ่านได้อย่างราบรื่น โดยที่เขาจะไม่รู้สึกว่าคุณเองประสบกับปัญหาใดบ้างในการอ่าน เพราะกระบวนการอ่านจะทำงานอย่างเป็นไปโดยอัตโนมัติ ดังที่ มาร์วา เอ บาร์เน็ต (Marva A. Barnett, 1990: 34 - 35) ได้กล่าวไว้ว่า "การอ่านภาษาที่หนึ่งนั้นเริ่มตั้งแต่ผู้อ่านยังอยู่ในวัยเด็ก ดังนั้นความรู้ในภาษาที่หนึ่งของผู้อ่านจึงพัฒนาไปได้ในระดับสูงทั้งเสียง ศัพท์ โครงสร้าง ประสบการณ์ และการใช้กลวิธีต่าง ๆ ผู้อ่านจึงไม่ประสบปัญหาในการอ่าน จึงทำให้เขาสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็ว" ดังผลจากการวิจัยของทิพมาศ ตันติวงศ์ (Tipamas Tantiwong, 1989: 2983 -A) ที่พบว่า นักเรียนสามารถจดจำเนื้อหา ใช้เวลาในการอ่าน และมีข้อผิดพลาดในการอ่านภาษาที่หนึ่งน้อยกว่าภาษาที่สอง ผลจากการที่นักเรียนไม่ประสบปัญหาในการอ่าน และสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วรวดเร็วนี้เองที่อาจเป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่มีความตระหนักเกี่ยวกับวิธีการอ่านของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับที่ เอเลน บล็อก (Ellen Block, 1986: 463) ได้กล่าวสรุปไว้ว่าผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านจะมีความตระหนักเกี่ยวกับปัญหา และวิธีการที่เขาใช้ในการแก้ปัญหาในขณะที่อ่านน้อยกว่าผู้อ่านที่ไม่ประสบความสำเร็จในการอ่าน

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในเมตาคอกนิชันกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.1210 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อ 2 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของแพทรีเซีย แอล คาร์เรล (Patricia L. Carrell, 1989: 121 - 134) ที่พบความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในเมตาคอกนิชันกับความเข้าใจในการอ่านภาษาที่สอง ทั้งนี้เพราะผู้อ่านมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาที่สองอยู่จำกัด จึงทำให้เขาประสบปัญหาในการอ่านมาก ทั้งในเรื่องของเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง และการใช้กลวิธีต่าง ๆ อันจะส่งผลให้เขาอ่านภาษาที่สองได้ช้ากว่าภาษาแม่ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน อาทิเช่น คาลอส อัลเฟรโด โยริโอ (Carlos Alfredo Yorio, 1971: 107 - 115) มัลคอล์ม คูเปอร์ (Malcolm Cooper, 1984: 134) วิลเลียม เกรบ (William Grabe, 1988: 58) ลูโด ที เวอร์โฮเวน (Ludo T. Verhoeven, 1990: 90 - 91) โอเวน เอฟ บอยลีย์ และ ซูซาน เอฟ เพอร์เรกอย (Owen F. Boyle and Susanne F. Peregoy, 1990: 195) และ มาร์วา เอ บาร์เน็ต (Marva A. Barnett, 1990: 34) ที่ได้กล่าวถึงปัญหาในการอ่านภาษาที่สองไว้ในทำนองเดียวกันว่ามีสาเหตุมาจากความรู้ความสามารถในภาษาที่สองของผู้อ่านมีอยู่จำกัด และไม่เท่ากับความรู้ความสามารถของเจ้าของภาษา ผู้อ่านไม่มีพื้นความรู้ และไม่รู้จักวัฒนธรรมในภาษาที่สอง จึงทำให้ผู้อ่านประสบความยุ่งยากในแทบทุกขั้นตอนของการอ่าน ดังนั้นเมื่อให้ผู้อ่านบอกถึงความตระหนักเกี่ยวกับวิธีการอ่านภาษาที่สองของตน เขาจึงให้ค่าความตระหนักเกี่ยวกับวิธีการอ่านซึ่งเป็นปัญหาสำหรับเขาค่อนข้างสูง

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในเมตาคอกนิชันในการอ่านภาษาไทย กับความตระหนักในเมตาคอกนิชันในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.1840 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อ 3 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ซูซาน อี เอิลลี คาร์ลิน (Susan E. Earle Carlin, 1984: 1701 - A) โรสแมรี แอนน์ เบเนดัตโต (Rosemary Ann Benedetto, 1985: 2049 - A) และ โมฮัมหมัด ฟาครี ฮาเม็ด มิคดาดิ (Mohammad Fakhri Ahmad Mikdadi, 1986: 3667 - A) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีที่ใช้ในการอ่านภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีที่ใช้ในการอ่านภาษาที่ 1 มีความสัมพันธ์กับกลวิธีที่ใช้ในการอ่านภาษาที่ 2 และสอดคล้องกับผลการ

วิจัยของ เอลเลน บล็อก (Ellen Block, 1986: 463 - 494) ซึ่งได้เปรียบเทียบกลวิธีการสร้างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้อ่านที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ กับผู้อ่านที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ผลการศึกษาไม่พบความแตกต่างระหว่างกลวิธีที่ใช้ในการอ่านระหว่างกลุ่มผู้อ่านทั้งสองกลุ่ม ซึ่งทำให้พอสรุปได้ว่า กลวิธีการอ่านภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 น่าจะมีลักษณะใกล้เคียงกัน จึงทำให้ผู้อ่านที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 สามารถประยุกต์ใช้กลวิธีดังกล่าวได้เท่ากับ และไม่แตกต่างจากผู้อ่านที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

4. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.1271 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อ 4 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โจแอน เอเบอร์โซลด์ (JoAnn Aebersold, 1985: 693-A) ซูซาน ฟรานเซส เพอร์เรกอย (Susan Frances Peregoy, 1987: 1138 - A) แพทริเซีย แอล คาร์เรล (Patricia L. Carrell, 1991: 159 - 179) เจมส์ เอ็ม โรเยอร์ และ มาเรีย เอส คาร์โล (James M. Royer and Maria S. Carlo, 1991: 450 - 455) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาที่หนึ่งมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาที่สอง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนันตชัย พงษ์สุวรรณ (2522: 35 - 36) ประสิทธิ์ สง่าเนตร (2523: 39 - 41) และ ทศนีย์ มั่งประยูร (2524: 40 - 42) ที่ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยกับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เขียนตำรา

จากผลการวิจัยพบว่า ความตระหนักในเมตาดาอกนินชันมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จึงสมควรที่ผู้เขียนหนังสือ ตำราเรียนที่เกี่ยวกับการอ่านจะได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหนังสือที่จะเอื้อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการอ่าน เช่น ฝึกเดา ความหมายของคำศัพท์ ฝึกทำนายเนื้อหาของบทอ่าน ฝึกจับใจความสำคัญ ฝึกการสรุปความ ฝึกการแยกแยะโครงสร้างของบทอ่าน ฝึกการตั้งคำถามจากบทอ่าน เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน

ได้พัฒนาความสามารถในการอ่านของตนเองให้สูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูอาจารย์

จากผลการวิจัยพบว่า ความตระหนักในเมตด้าคอกนิจันในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความตระหนักในเมตด้าคอกนิจันในการอ่านภาษาไทย มีความสัมพันธ์กับความตระหนักในเมตด้าคอกนิจันในการอ่านภาษาอังกฤษ และพบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูผู้สอนการอ่านทั้งในวิชาภาษาไทยและวิชาภาษาอังกฤษจึงควรที่จะได้สอนให้ผู้เรียนมีความตระหนักเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านแบบต่าง ๆ ซึ่งอาจทำได้โดยการทดลองนำกลวิธีต่าง ๆ เข้าไปใช้สอนในห้องเรียน โดยอาจคัดเลือก เฉพาะกลวิธีที่ผู้เรียนยังไม่มีความรู้ หรือยังไม่สามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนจะได้พัฒนาความสามารถในการอ่านทั้งสองภาษาให้สูงขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในทำนองเดียวกันนี้อีก โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีความสามารถในการอ่านที่ครอบคลุมทั้งในระดับสูง กลาง และต่ำ เพื่อที่จะดูว่าความสามารถในการอ่านที่ต่างกันนั้นจะมีผลต่อการใช้กลวิธีการอ่านมากน้อยเพียงใด

2. ควรจะได้มีการทดลองฝึกให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการอ่านแบบต่าง ๆ ตามแนวของเมตด้าคอกนิจัน เพื่อดูว่าผู้เรียนมีความตระหนักในเมตด้าคอกนิจัน และมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นหรือไม่ เพียงใด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย